

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 64. Quarumdam Universitatum Gallicanarum oppositio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

tione agebant, eorumque quinque Ab-Sæc. XVIII.
bates Viroduni declarabant, Constitu- A.C. 1722.
tionem in univerſa Germania esse re-
ceptam, appellations esse schismati-
cas, eosque Religiosos, qui ſuę appelle-
lationi immoriuntur, una cum Ecclesia,
quæ illos jamjam excommunicavit,
pro excommunicatis haberi.

§. LXIV.

Quarumdam Universitatum Gallica- narum oppositio.

Sub idem tempus Pater Harivelus Je-
ſuita Theologiae Professor in Vene- Dorsana. 13
tieniſi Collegio, abſente Fagonio Epi- Journ.
ſcopo, anno priori quaſdam proposi- pag. 112.
tiones, ut creditum, temerarias, la-
xasque dictabat, atque inter alias,
quod actuum humanorum natura exigat qui-
dem aliquo ſenu, ne contra Deum fiant,
non tamen exigat, ut fiant propter Deum,
quia nulla lex jubet omnes & singulas actio-
nes noſtras referre ad Deum directe & ex-
preſſe Quod ſi voluptas & ju-
cunditas non eſt malum, non eſt nefas in ea
conquiescere. Eſſe peccatum bibere & come-
dere ob ſolam voluptatem, damnandum non
putamus, quia licite potest appetitus natu-
ralis ſuis actibus frui (*). Accusatione
facta

(*) Vide octavam inter LXXV. proſcri-
ptas ab Innocentio XI. propositiones.

Sæc. XVIII. facta idem Episcopus extractas alienationes ad Fleuryum Foro juliensem Episcopum, ac Ludovici XV. Regis Preceptorem transmisit, a quo tamen, ut hanc caussam tanquam Judex, sed ut Pater discuteret, admonitus, Officialis suo negotium dedit, ut hanc in fine fori strepitū inquireret. Hic vero utpote Jesuitis addictissimus re infectu discessit: Episcopo tamen caussam prosequi intento, Provincialis Harivel propositiones ex ejus scriptis integratide extractas esse & censura dignas falsas, ultro policebatur, ea, quæ in iis offensioni essent, explicanda, ab Authore revocanda fore: Verum hæc ipsa revocatio a quibusdam Dedicibus ab Episcopo deputatis examinata minime probabatur, quocirca Faganus datus literis Foro juliensti Episcopum significabat, quod propositionum de nuntiarum censuram publicam redere cogeretur, nisi Jesuitæ congrua retractationem transmissuri essent, vero sese submittere renuerent, ex sacro ministerio interdicere statuisset. Hoc Episcopi consilium summopere displicuit Jesuitis, ac paulo post in publicis novellis legebatur, hunc Episcopum a veritatis semita deviare, & cum Ecclesiæ hostibus conspirare: nihilominus idem Episcopus revocationem, quam alij

ipſis delideraverat, a ſeipſo conceptam Sæc.XVIII;
P. Provinciali ſubmisit, petens. ut is A.C. 1722.
ad eam acceptandam, & ſubſcriben-
dam Patrem Harivelum adigeret, fe-
cūs omnes ſuæ Diæcēſis Jeſuitas in per-
petuum ſacri ministerii exercitio priva-
turus, præfatarumque propositiōnū
censuram ubique divulgaturus eſſet.
Hujus palinodiæ typum Venetiensis
Vicarius Generalis præſentibus qua-
tuor teſtibus ad Collegii Rectorē &
P. Harivelum detulit, hi tamen poſt
triū horarū deliberationem ſubſcri-
bere recuſantes, cuncta, quæ contra
iſpōrum repulſam attentanda forent,
nulla declararunt & irrita: nec hiſ
contentus P. Harivelus per duos Ta-
bularios reſponſum Epifcopo obtulit,
in quo declarabat, ſe nihil ſine
Præpoſiti ſui Generalis conſenſu
facere poſſe, & ſi ſuus Provincialis
ab iſpo promiſſam palinodiam exi-
geret, ſe Roma literas, quibus ei-
dem obedire prohiberetur mox pro-
curaturum. Hoc reſponſo irritatus
Præſul Harivelum interdicto mulca-
vit, ceterisque Monialium confeſ-
ſiones excipiendi facultatem ademitt,
eoquod novemdiales preces in duobus
Virginum Aſceteriis pro felici hujus
cauſæ exitu ad Deum fundi procuraſ-
ſent. Rector tamen majorem adhuc
Hift. Eccleſ. Tom. LXXI. U Epi-

Sæc. XVIII. Episcopi indignationem veritus, se p.
A.C. 1722. titæ retractationi subscriptum polli-
cebatur; quocirca Venetiensis Episco-
pus, suadente Forojuliensi a propo-
tionum censura in lucem edenda abfir-
nuit: Id ægre ferebat Nannetenis Fa-
cultas Theologica, cuius Doctores
quamplurimi perfectis P. Harivelis for-
ptis ex illis easdem ferme, quas Ep-
scopus, propositiones die secunda
quinta Maij censura dignas extraxe-
rant: Harum proscriptioni obſtiterant
præcipue Franciscani, iis vero ex-
actius, ſæpiusque ad examen vocata
nemo erat, qui earum defensionem in
ſe fuſciperet: quocirca earum censu-
in proximis comitiis pronuntiata, &
ab omnibus ferme confirmata paulo
post typis edi jubebatur. Jamjam potius
censuræ pars prelum reliquerat, cum
Ecclesiæ Cathedralis Decanus Episcop
nomine Fourreo Facultatis Decano in-
jungeret, ut typum continuari prodi-
beret: cum autem hic nec Regis, ne
Regentis mandatum exhibere posset Epis-
copalis interdicti nulla habebatur re-
tio: cum autem non mo. o hic Type-
graphus sed & ceteri æquale Episcop
mandatum opponerent, Facultatis Do-
ctores datis ad Eundem literis expone-
bant, absdubio ejus probitati illufra-
misse, ipsumque fors denuntiatarum
propo-

propositionum pravitatem non inspe- Sæc. XVIII.
xisse, ac propterea eos decrevisse, ut illas A. C. 1722.
unacum censuris ad eum, ejusque Vi-
carium Generalem Venetias, ubi suis-
sent traditæ, eo fine transmitterent, ut
ambo de hujus doctrinæ malitia, in-
deque exerto animarum damno con-
victi, junctis cum Facultate viribus ea-
rum proscriptionem promoverent: Ve-
rum nequidem exspectato responso Fa-
cultas censuram suam typis editam di-
ulgabat, incassum reclamante Epi-
scopo, qui Revocationis a P. Provin-
ciali promissæ fiducia circumventus,
tandem aquievit: Facultati autem a
Rege intimatum, quod ea, si ad primos
Doctoratus honores promovendos ad
subscriptionem adigere renuerit, peni-
tus supprimenda foret. Ea vero non-
ni formularii subscriptionem juxta Cle-
mentis XI. pacem præscribente Fourreus
aliique duo Doctores Regis jussu e gre-
mio exclusi fuere: sex vero Doctores
Constitutionem pure & simpliciter esse
signandam censuerunt. Acrior con-
tentio seruebat in Parisina Facultate
Theologica; cum enim plures ejusdem
Syndici per plures annos Formulæ a
Baccalaureis subscribi minime curassent,
Romignius Pro - Syndicus illos omnes,
qui sese huic subscriptioni subtraxerant,
annotabat, atque inter alios Magister

U 2

de

Sæc. XVIII. de Sartre nec formularium, nec ab
A. C. 1722. naldi proscriptionem signasse reperi-
batur. Hic ergo a Consilio Ecclesiastico
aut subscribere, aut officio suo cele-
jubetur: inter arcta prehenitus, se for-
mulario, addita tamen distinctione pro-
& fasti subscripturum spondet: quod
non admisso ipse Regiis literis exaudi-
ratur, & in ejus locum alias subrogari
præcipitur. Hanc in rem die ter-
Junii habentur Facultatis comitia,
quibus Tournelius, Vivantius, Fac-
tatis Cancellarius, Le Moine &c.
Magistrum de Sartre læsæ Majestati-
rum proclamant, eoquod Regis man-
dato, & Ecclesiæ legibus non sine con-
temptu resistere ausus esset. Durie
autem sententiam ad sextam ejusdem
Mensis diem esse differendam censem
spe facta, hunc Magistrum interim in
niora arrepturum consilia: Abbas que
Francieres Sorbonæ Magister un-
cum Beloto Doctore juvete, subsci-
ptionem, quam hic Magister obtulisse
sufficere caussabatur: Reclamantibus
tem potissimum præstituta die Cheval-
rus celebris Advocati Filius in præ-
Magistri locum eligebatur.

Paulopost die prima Julii Romigni
Facultati tradidit Regias literas, quibus injunctum, ut Tellierus Licentiatus,
eoquod suam subscriptionem re-

vocasset, e Facultatis gremio exclude- Sæc. XVIII.
nec de-
reperi-
elefatio-
o cedes-
s, se fu-
dione ju-
et: qu-
exaudi-
subroga-
ie tem-
nitia,
s, Faci-
ne & la-
majestat-
gis ma-
fine con-
Durie-
ejudic-
cenleb-
cerim-
bas qu-
ster un-
subli-
tibus a-
Cheval-
præ-
omig-
as, q-
licenci-
nem re-
voca-
retur, omnesque, qui hucusque For- A.C. 1722.
mulæ non subscrisserent, intra unius
Mensis spatium subscriberent, secus
jure suo exciderent. Die prima Mensis
Augusti Romignius integrum recitabat
catalogum eorum, qui vel non sub-
scrisserent, vel suam subscriptionem re-
vocarunt, aut eam additis quibusdam
restrinxerunt. Ex his præcipue Bac-
calarei petebant, ut audirentur, prius-
quam a Sorbona excluderentur. Inde
tam clamorosa oriebatur altercatio, ut
Conventum abrumpere oporteret. Pa-
catis vero nonnihil animis accusatos
esse audiendos conclusum est. Die vero
prima Septembris Durieus & Francie-
res Regis jussu a Facultatis conventi-
bus, & Doctoratus honoribus exuti
sunt, & die prima Mensis Octobris,
cum quidam Beaumontium, qui in
quadam disputatione propugnaverat,
quod Concilia reformare & confirmare
ad Papam pertineat, accusare niteren-
tor, Rex Facultati defuper deliberandi
facultatem ademit, inhibuitque, ne,
usquedum Rhemis reversus esset, Fa-
cultas de ullo doctrinæ articulo ageret:
eapropter alia Magistri de l'Etang the-
sis Curiæ Romanæ admodum favens,
illæfa remansit. Die autem vigesima
Novembris Romignio traditæ sunt

U 3

Regis

Sæc. XVIII. Regis literæ, quibus Magister Broqu¹
A.C. 1722 tus a Doctoratus honore excludebat
 eo quod in sermone in honorem S. Ursulae habito Doctores a Clero Gallico
 damnatos, & a Facultatis gremio ex-
 clusos summis præconiis celebrasset.

§. LXV.

*Quædam propositiones de amoris D^r
 vini præcepto censuris notatae.*

Dorsann.
 l.c. p. 121.
 Annal des
 Jes. t. I.
 pag. 175.
 Cabref.
 tract. de
 act. hum. c. 3.
 Thes. 5.
 Ann. 1722.

Sub idem ferme tempus Pater Cabref spinus Jesuita Theologiæ Professor apud Tourouvreum Rutenenensem Episcopum accusabatur, quod anno priori in suo tractatu de Actibus humanis quasdam tradidisset doctrinas quibus præceptum amandi Deum eveneretur, & probabilismus eo tempore quo ab aliis acrius impugnabatur, testificijs defenderetur ac denique error de peccato Philosophico innovaretur. Inter alias vero ejusmodi propositiones erant sequentes:

„Dico tertio omissis variorum varijs opinionibus . . . certum videtur fieri „obligationem diligendi Deum super omnia scilicet.

I. „Tempore, quod fluit post usum rationis, ita ut non multum moraliter postquam quis cognovit Deum esse ultimum finem suum, & ut talem dilectionem

„genuit